

НАШ музей єдиний у районі, який відіграє важливу роль у збереженні народних історичних традицій, зборі експонатів, які мають історичну цінність, виховує молоде покоління в дусі національного відродження, проводить значну краєзнавчу, дослідницьку, пошукову та культуросвітню роботу, розвиває кращі традиції вітчизняного краєзнавства, виявляє, облікує, зберігає та пропагує пам'ятки матеріальної та духовної культури.

Вітер часу невинно гортає сторінки життя, день сьогоднішній завтра вже стане історією. Минуть роки і люди, поринувши у вир буденних турбот, призабудуть події, що так хвилювали наші серця сьогодні. Але неодмінно прийде мить, коли пам'ять заново захоче відтворити пережите, побачене. Тоді і стануть у пригоді музейні експонати, документи, записи, занотовані спогади, фотографії. Ось чому серйозну увагу звертаю на поповнення музею новими експонатами, виставками, експозиціями. Не дивлячись на те, що на видатки музею ось уже протягом кількох років не було виділено жодної копійки, стараємося виходити з цього становища.

Гортає Вітер сторінки історії

В музеї створені виставки-стенди до 61-ої річниці Великої Вітчизняної війни "Ніхто не забутий, ніщо не забуто". До сумної дати – Чорнобильської катастрофи – постійно функціонує фотовиставка "Природа і ми", "Природа та екологія району". Зібрано багато фотографій, вирізок з газет. До свята Незалежності України з наших підприємств, організацій, заводів надійшла на виставку продукція місцевого виробництва.

По мірі можливості збираю експонати на тему "Флора і фауна району", адже після Чорнобиля це теж актуальна проблема. Задумів і планів багато, але недарма кажуть, що один в полі не воїн. Дуже важко без коштів, без транспорту, та ще й одній людині. Та, не дивлячись на це, працюю, створюю, збираю, мрію...

Був час, коли одним розчерком пера перекреслювалась історія. Експонати із шкільних музейних кімнат викинули на смітник. Тож зараз потрібно все поновлювати. Минуле не повинно піти в забуття. Тому й звертаюся з проханням до ентузіастів, тих, кому не байдуже історія свого краю, рідного села: по крупинці відновлюйте цю історію. А починайте з розповідей старожилів — вони ще так багато можуть розповісти про те, як жилося колись, про війну і відбудову народного господарства...

Впевнена, що й цікаві речі, які стануть надбанням музейних кімнат, ще знайдуться у людей.

Та й районний музей потребує оновлення. Хотілося б, щоб було тут більше нових виробів із соломки, бурштину, ткацтва і художньої вишивки, різьби по дереву... Все це у задумах, над цим і працюємо.

Гортає вітер сторінки історії. І приходять до нас минуле, без якого немає майбутнього.

Лідія ПОЛІЩУК,
завідуюча районним музеєм.

Фото
Андрія Козлюка.